Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sunt et modi omis non subuenientes in necessitate. s; optimulan
tes iniquitati. Qd ni ueniant in ꝯtẽptum. Quanti ut talib; quo
q; defferrent etiam de ꝓpo cessere iure. ne longo 7 casso time
fatigarentur. Plures tamen sua amitte non ferentes appellatio
nes munus oportunas 7 celsa nomina inportunius ꝯtẽpserunt.
Dico aliqd qd ad rem ꝑtinet exempli causa. Quidam s pub
lice desponsauit uxorem. Ad est dies celebris nuptiarum. Parata
omnia inuitati multi. Et ecce homo ꝯcupiscens uxorẽ ꝓximi
sui. inuocẽ appellationis inopinate ꝓrumpit affirmans sibi
traditã p̃us. suam pociuis ẽe debere. Stupet sponsus herent
omis. sacerdos non audet ꝓgredi. frustrantur omis apparatu illi.
descendit quisq; in domũ suã. suã cenã manducatur. sponsa
a mensa & thalamo sponsi suspenditur. quousq; roma reditum
est. Parisius ꝯtigit hoc nobili galliarum ciuitate. sede regia. Rur
sum in eadem ciuitate. qdam s desponsata uxore diem ꝯstitu
it nuptiarum. Interim emergit calũpnia dicentib; qbdã non de
bere ꝯiungi. Ad iudicium ecclie causa delata est. S; non ex
pectata sententia. appellatũ est sine causa. sine grauamine
solo frustratorie dilationis intuitu. At ille suae ꝑdere que
pararat. siue dilecte tãdiu frustrari ꝯsortio nolens. nichilomi
nus qd ꝓposuerat ꝯtẽpta suae dissimulata apellatione ꝑegit.
Qd illud qd in autisiodorensi ecclia nup aqdam adolescente
p̃sumptũ est. Nempe defuncto scõ epo uolentib; clericis aliũ
ut moris est eligere sibi. interuenit ille appellans 7 uetans